

Поліщук Світлана Петрівна

Білоцерківський національний аграрний університет, Україна
*доцент кафедри публічного управління,
адміністрування та міжнародної економіки*

Білик Ольга Володимирівна

Білоцерківський національний аграрний університет, Україна
*доцент кафедри публічного управління,
адміністрування та міжнародної економіки*

ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА: СУЧАСНІ ВИКЛИКИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВІЙНИ

В умовах воєнного стану країни особливо актуальним постає питання необхідності єдиної інформаційної політики, яка б передбачала заходи щодо забезпечення інформаційної безпеки.

Основною метою державної політики з питань інформаційної безпеки є захист інформаційного суверенітету, збереження духовних і культурних цінностей Українського народу, розвиток його національної самоідентичності та цивілізаційної єдності, створення в Україні розвиненого інформаційного суспільства, національного інформаційного простору, перетворення України в інформаційно-розвинену державу і повноправного учасника життєдіяльності європейської та міжнародної спільноти [1].

Враховуючи необхідність протидії інформаційним операціям держави-агресора, спрямованих на підрив державного суверенітету та територіальної цілісності України, була розроблена Стратегія інформаційної безпеки України. Даний документ було затверджено Указом Президента України 28 грудня 2021 р. У документі зазначені основні стратегічні цілі у сфері інформаційної безпеки України, однією з яких є протидія дезінформації та інформаційним операціям, насамперед держави-агресора, спрямованим на ліквідацію незалежності України, повалення конституційного ладу, порушення суверенітету та територіальної цілісності держави, пропаганду війни, насильства, жорстокості, розпалювання національної, міжетнічної, расової, релігійної ворожнечі та ненависті, проведення терористичних актів, посягання на права та свободи людини [2].

Ураховуючи пряму військову агресію з боку росії, активне поширення державою-агресором дезінформації, викривлення відомостей, а також виправдовування або заперечення збройної агресії росії проти України, з метою донесення правди про війну, забезпечення єдиної інформаційної політики в період дії в Україні правового режиму воєнного стану Президент України підписав Указ № 152/2022, яким увів у дію Рішення Ради національної безпеки і оборони України «Щодо реалізації єдиної інформаційної політики в умовах воєнного стану» [3].

Основною метою забезпечення інформаційної безпеки є підвищення рівня медіакультури та медіаграмотності суспільства. В умовах інформаційної війни поширюється багато фейків та неправдивої інформації, тому важливо,

щоб суспільство мало певний рівень медіакультури та медіаграмотності. Часто зустрічаються випадки, коли громадяни публікують у соціальних мережах фото та відео ворожих обстрілів, пересування військової техніки чи позиції військових, не розуміючи те, що цим несвідомо допомагають ворогові та створюють загрозу для військових та цивільного населення. Враховуючи це, органи влади та інститути громадянського суспільства зобов'язані через засоби масової інформації проводити роз'яснювальну роботу серед населення, щоб припинити такі дії.

Виникає необхідність гарантування ефективної інформаційної взаємодії між органами державної влади, органами місцевого самоврядування та суспільством з питань кризових ситуацій. Вирішення цього завдання передбачається при створенні ефективної системи стратегічних комунікацій, як систему внутрішніх і зовнішніх комунікацій, а зв'язки з громадськістю – є одним зі складників стратегічних комунікацій.

Саме за допомогою зовнішніх та внутрішніх комунікацій формується імідж України, що має значний вплив на політичний, економічний та культурний розвиток країни. Особлива роль у формуванні ефективної інформаційної діяльності належить органам влади, які відповідають за комунікаційні зв'язки, ЗМІ та іншим структурам громадянського суспільства.

Список використаних джерел:

1. Закон України "Про засади інформаційної безпеки України". URL: <https://ips.ligazakon.net/document/JG3TH00A>

2. Указ Президента України «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 15 жовтня 2021 року «Про Стратегію інформаційної безпеки». URL: <https://www.president.gov.ua/documents/6852021-41069>

3. Рішення Ради національної безпеки і оборони України від 18 березня 2022 року Щодо реалізації єдиної інформаційної політики в умовах воєнного стану URL: <https://www.president.gov.ua/documents/1522022-41761>

Потривасва Наталя Володимирівна

Миколаївський національний аграрний університет,
Україна

доктор економічних наук, професор, професор кафедри обліку і оподаткування

Палєєв Артем Андрійович

Миколаївський національний аграрний університет,
Україна

аспірант

РОЛЬ АУТСОРСИНГУ У ПІДВИЩЕННІ ЕФЕКТИВНОСТІ НАДАННЯ ПУБЛІЧНИХ ПОСЛУГ НА РІВНІ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД

Питання ролі аутсорсингу в підвищенні ефективності надання публічних послуг на рівні територіальних громад стає дуже актуальним у сучасному світі.

Зростання вимог до якості та доступності послуг, обмежені бюджети та необхідність оптимізації ресурсів змушують державні органи та громадські організації розглядати альтернативні стратегії надання послуг. Аутсорсинг у цьому контексті є важливим для вдосконалення системи надання публічних послуг та задоволення потреб громадян.

Підвищення ефективності публічного управління сприяє удосконаленню організаційної культури. Важливим аспектом в цьому контексті є активна роль публічної влади у встановленні зв'язків з громадськістю та ініціювання нових форм комунікації. Найкращі результати в управлінській діяльності досягаються в тих громадах, де існує висока взаємодовіра між бізнесом, державними органами, місцевими органами самоврядування та мешканцями території. Значущим є також збільшення економічної автономії територіальних громад, підтримка їх економічного розвитку та активізація їх економічної діяльності. Для цього ефективним є використання аутсорсингу [1, с. 223].

Однією з найбільш розповсюджених практик для впровадження громадських проєктів з мобілізації людських ресурсів за допомогою інформаційно-комунікаційних технологій є використання технологій аутсорсингу. Термін «аутсорсинг» (outsourcing) означає делегування певної частини завдань або процесів організації стороннім виконавцям на умовах субпідряду. Аутсорсингові ресурси можуть бути задіяні в різних сферах, таких як набір персоналу, надання юридичних, бухгалтерських, логістичних або ІТ-послуг, тощо [2, с. 67].

Глобальні корпорації, підприємства та громади постійно проводять аналіз використання практики аутсорсингу і виділяють основні переваги цього підходу. Також, ці аспекти можна застосувати і до територіальних громад. Зокрема, до цих переваг відносяться:

1. Заощадження фінансових ресурсів та оптимізація витрат, яке може призвести до зменшення витрат на персонал на 70%, зокрема, на виплати заробітної плати та організацію робочого місця.
2. Диверсифікація діяльності територіальної громади, що надає можливість здійснювати співпрацю з фахівцями з різних куточків світу.
3. Більше уваги приділяється основним функціям громади, без відволікання на додаткову спеціалізацію.
4. Створення основної команди персоналу для виконання операційних завдань або допоміжних груп підтримки клієнтів, що сприяє підвищенню ефективності громади.
5. Здійснення зовнішньої експертизи, що дозволяє здобути досвід в різних сферах, таких як продажі, маркетинг, технології та управління, що полегшує управління під час кризових ситуацій.

Важливо відзначити також ефективність аутсорсингу в організації діяльності на рівні територіальних громад, зокрема документуванні фактів господарського життя. Через зменшення ризиків виникнення помилок в обліку та фінансовій звітності, а також завдяки діючій системі контролю якості в аутсорсингових компаніях, знижуються ризики фінансових втрат та підвищується фінансова стабільність. Завдяки аутсорсингу забезпечується